

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 727/2024
03.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Миролјуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Милојевића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Зрењанину 7 Кв 195/24 од 17.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Милојевића поднет против правноснажног решења Основног суда у Зрењанину 7 Кв 195/24 од 17.04.2024. године.

Образложење

Основни суд у Зрењанину је решењем 38 К 686/20 од 26.03.2024. године установио да окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка насталих поводом ангажовања адвоката Зорана Милојевића припадају трошкови у износу од 474.750,00 динара и обавезана је Република Србија – Основни суд у Зрењанину да у року од 60 дана од дана правноснажности решења исплати наведени износ на рачун адвоката Зорана Милојевића.

Решењем Основног суда у Зрењанину 7 Кв 195/24 од 17.04.2024. године делимично је усвојена жалба адвоката Зорана Милојевића и решење Основног суда у Зрењанину 38 К 686/20 од 26.03.2024. године је преиначено тако што је утврђено да адвокату Зорану Милојевићу за одбрану окривљеног АА припада награда за одбрану у износу од 519.750,00 динара, који износ је Република Србија – Основни суд у Зрењанину обавезана да плати на рачун адвоката Зорана Милојевића у року од 60 дана од дана правноснажности решења под претњом извршења.

Против другостепеног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Милојевић, због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као

основан поднети захтев за заштиту законитости, побијано решење укине или исто преиначи тако да браниоцу досуди тражене трошкове увећане за састав захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости, те нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењем учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП, јер браниоцу нису признати тражени трошкови одбране са увећањем за по 50% на три одржана рочишта у дане 14.08.2019. године, 24.01.2020. године и 24.07.2020. године, када су испитивана по два сведока и за сваког сведока је сачињен посебан записник, а у складу са Тарифним бројем 2. став 1. и 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Овакви наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Из списка предмета произилази да је кривични поступак према окривљеном АА правноснажно окончан пресудом Вишег суда у Зрењанину 2Кж1. 203/23 од 30.01.2024. године којом је преиначена пресуда Основног суда у Зрењанину 38 К. 686/20 од 01.03.2023. године и према окривљеном је, услед наступања застарелости кривичног гоњења, одбијена оптужба за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Бранилац окривљеног поднео је захтев за исплату трошкова кривичног поступка 27.02.2024. године, који је нижестепеним решењима одбијен у погледу увећања за по 50% награде за присуство испитивању сведока у Основном јавном тужилаштву у Зрењанину у дане 14.08.2019. године, 24.01.2020. године и 24.07.2020. године уз образложење да испитивање више сведока предузето у току једног дана у континуитету представља једну процесну радњу.

Испитујући побијана решења Врховни суд налази да се неосновано поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је правноснажним решењима повређен закон на штету окривљеног у делу одлуке о накнади трошкова. Ово стога што је, иако је тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ступила је на снагу 03.06.2023. године и која чланом 11. Тарифе прописује да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка, кривично одељење Врховног суда донело закључак 26.12.2023. године у погледу тумачења

примене члана 11. важеће Адвокатске тарифе. У наведеном закључку, у тачки 3., наведено је да се Адвокатска тарифа због забране повратног дејства не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу, које нису биле тарифиране по „ранијој Адвокатској тарифи“ или нису тарифиране на исти начин или у истом проценту, као и на другачији обрачун накнаде трошкова насталих у време важења „раније Адвокатске тарифе“, нити на раније утврђене основице за обрачун награде за поједине поступке.

Самим тим, имајући у виду тачку 3. усвојеног закључка, правилан је закључак нижестепених судова изнет у побјаним решењима да окривљеном на име ангажовања браниоца на име обављених процесних радњи припадају трошкови кривичног поступка по Адвокатској тарифи која је важила у време предузимања процесних радњи, јер те процесне радње нису биле тарифиране на исти начин као по важећој Адвокатској тарифи, која је у целини примењива само на обрачун награде за рад адвоката и накнаде трошкова за радње које су предузете и адвокатске трошкове који су настали после 03.06.2023. године.

Из изнетих разлога, налазећи да нижестепеним одлукама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, поднети захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**